

Nieuwsbrief, jaargang 21, nr. 1, september 199

Inhoud:

Redactie, Voorzitter, Moeders, Vaders, Jamboree, Gebouw, Verkenners, Expeditions, Stamgezwam, de Pen

van de Redactie

(door: Margriet Bakker)

Zo mensen, vakantie achter de rug, heel ver al, naar ons idee. In de Nieuwsbrief zullen jullie wel wat wilde verhalen kunnen lezen van de verschillende zomerkampen.

Door een interne communicatiestoornis is de redactie niet helemaal compleet maar dat mag de pret niet drukken. We hebben zelfs een gast-redactielid in de vorm van Martijn van Dijken, uw allen wel bekend. Gaat er nog geen belletje rinkelen? Nou, hij is begonnen als welp, verkenners, rowan, mee geweest op een beverkamp hoor ik net en natuurlijk al jaaaaaren een trouw Stamlid. En dat allemaal bij de Johannes Postgroep. 'Aber wir sollen ein bisschen Deutsch sprechen, er hat 1 Jahr gearbeitet im Deutschland, schluss damit'.

In deze Nieuwsbrief zal de rubriek van 'down under' niet meer te lezen zijn en wel hierom. Onze boys zijn veilig en wel teruggekeerd naar hun moederland en hebben een rugzak met wat nieuwe ervaringen meegenomen (en wat voor een ervaringen, verhalen e.d.). Dus "g'day mate" gaat nu niet meer op, maar deze rubriek wordt overgenomen door 2 nieuwe globetrotters. Rutger Brood en Dirk-Jan Visser wilden via wat omzwervingen richting India. Verderop in deze Nieuwsbrief staat hun eerste reisverslag. Het wordt zo langzamerhand een internationaal geheel.

Het seizoen is al lang en breed weer begonnen en dan komt na tig maanden weer eens een Nieuwsbrief, hoe dat kan? Tja, ten eerste was de redactie wat verspreid over de aardbol, vervolgens waren er meerdere weekenden volgestopt met scouting activiteiten. In Emmen was het Nederlands kampioenschap voor lichamelijke gehandicapten waar de organisatie ondersteund c.q. gesaboteerd werd door leden van de J.P.G. Hierna was de Scout-In en ook hier werd de organisatie ondersteund door de J.P.G. in de vorm van stamleden. Dit laatste is geen uitputtingsslag, hoor, de mannen moeten heel hard werken, vroeg op bed, volgende dag weer op tijd uit de veren en naar de volgende job. En voor je het weet is het half oktober en blijkt dat het Nieuwsbriefseizoen weer geopend is. Helaas hebben we niet van iedereen iets ontvangen maar dat zullen we maar wijden aan het feit dat we zelf wat zaten te schuiven met de aftrap van het seizoen.

Ongetwijfeld zal de volgende editie bol staan van de verschillende verslagen want er staat wel weer wat te gebeuren althans dat denken wij. 31 oktober wordt Halloween gevierd, in Nederland nog niet bekend maar het heeft te maken met pompoenen, verkleedpartijen, vleermuizen, vampieren en wat dit soort enge praktijken. Misschien een ideetje voor een programma, info bij de redactie. Herfstkamp van de verschillende speltakken, 11 november veel snoep eten en natuurlijk alvast de geestelijke voorbereiding op het bezoek van onze Goedheiligman, een ieder wel bekend.

En om deze Nieuwsbrief rendabel te kunnen laten draaien zijn wij altijd op zoek naar nieuwe adverteerders die ons met hun geldelijke bijdrage ondersteunen. Daarvoor in de plaats krijgen zij de beschikking over een halve of zelfs een hele pagina van dit wereldblad om hun naamsbekendheid wereldwijd te maken. Ja, ja zie ik menigeen denken dat zal wel. Nou, toevallig wordt dit blad in

Frankrijk en Zuid Afrika gelezen, als dat niet 'worldwide' is. Genoeg perspectief voor een nieuwe afzetmarkt dachten wij.

Goed, wij wensen iedereen een spectaculair en spannend seizoen toe, wij horen hier graag meer over.

van de Voorzitter

(Door: Martin Velthuizen)

Beste lezers,

Weet u het nog, die mooie zomer? Als je nu naar buiten kijkt zou je het bijna alweer vergeten, maar het was prachtig! Mede hierdoor, maar natuurlijk zeker ook door de enthousiaste leiding en jeugdleden, de kampterreinen en de thema's kijken we ook terug op zeer geslaagde zomerkampen. Het was het lange wachten zeker waard.

Intussen zijn we alweer flink bezig in het nieuwe seizoen. Er heeft inmiddels de nodige doorstroming van jeugdleden plaatsgevonden in de speltakken door het overvliegen, hetgeen altijd weer leidt tot een 'dunbevolkte' bevergroep. Er zijn inmiddels alweer drie nieuwe bevers bijgekomen (welkom jongens!), maar een beetje extra aanwas kan er nog best bij.

Met ingang van dit seizoen is ook de samenstelling van de leidingteams gewijzigd. Enkele bekende gezichten zijn helaas al verdwenen, en er staat ons om uiteenlopende redenen nog meer 'uitstroom' te wachten. Gelukkig komt er ook weer aanvulling met 'vers bloed'.

Naast leden en leiding lijkt er ook in de stichting en het bestuur een rondje 'overvliegen' te ontstaan. Het is hier echter niet de plaats en zeker niet de tijd om daarop vooruit te lopen, eerst is het woord aan de 'grote groepsraad' met alle leiding en bestuur om hier licht over te laten schijnen. Natuurlijk houden we u op de hoogte van de ontwikkelingen.

Dat was het even voor nu (klein beginnen! zei mijn opa altijd al). Ter afsluiting wil ik graag iedereen een goed scoutingjaar toewensen.

Het beste allemaal!

moeders: Indische Rijsttafel

(door: Henny Verschoor, Janny Verdonk, Ans Drijver, Rianne Westerhout, Willie van der Vries, Swanny Wierda, Wilma Rinsma, Grietje Visser, Marga Komen en Rina-Lies Goedvolk)

Tijdens het feest gehouden ter gelegenheid van het 70-jarig bestaan van de J.P.G. zijn we op het idee gekomen om als ouders de leiding eens in het zonnetje te zetten. Er wordt door hen een heleboel tijd en energie gestoken om onze jongens bijna iedere week weer een leuke zaterdagmiddag te bezorgen. Bovendien zijn er ook nog al die kampen die een hoop voorbereiding en organisatie vragen. Wat ons betreft is al die inspanning niet voor niets. De verhalen van de jongens zijn door de jaren heen enthousiast en wat betreft zelfstandigheid en verantwoordelijkheid steken ze er een boel

van op. Met een klein groepje moeders zijn we rond de tafel gaan zitten. Zo kwamen we op het idee om een Indische rijsttafel klaar te maken. We hebben bij alle leden thuis een brief bezorgd waarin gevraagd werd om een financiële bijdrage. We hebben daar op een groot aantal positieve reacties gekregen. Dit hebben we als 'organiserend comité' erg gewaardeerd. Hieruit sprak dat veel ouders het met ons eens waren dat een bedankje voor de leiding wel op zijn plaats was. Wij op onze beurt willen hen bedanken voor het vertrouwen dat zij in ons stelden. Op 4 september was het zover. Een groepje leiding was bezig geweest om het troepgebouw weer in orde te krijgen voor het nieuwe seizoen. Het was duidelijk dat er veel werk was verzet. Om dat we de leiding wilden verAssen hebben we niet openlijk kunnen zeggen dat we hun een maaltijd gingen bezorgen. Dat was jammer want niet alle leiding had op warm eten gerekend. Maar door de mensen die er wel waren werd goed gegeten en wij als ouders hebben absoluut geen spijt gehad van onze inspanning. Ons plan is om ook volgend jaar weer een maaltijd of iets dergelijks te organiseren. U zult te zijner tijd dus vast weer van ons horen. We hopen dan dat we nog meer leiding kunnen verAssen en dat er nog meer ouders ons plan financieel wil ondersteunen. Wie weet kunnen we hiermee een nieuwe traditie starten.

Met vriendelijke groeten!

vaders: VaZo-kamp

(door: Bert Frieling, een ouderwelp)

Eindelijk was het dan zover en gingen, na veel aandringen bij de welpenleiding, de vaders en sommige moeders met hun zonen op kamp. Het zgn. vazo-kamp. Op zaterdag 19 juni om 11.00 uur werden we verwacht aan de Houtlaan om van hieruit bepak en bezakt te vertrekken naar een onbekende bestemming. Op de Houtlaan aangekomen kregen we onze eerste verrassing, de bagage ging met een hoop andere spullen in een auto met aanhanger. Nadat we innig afscheid hadden genomen van de thuisblijvers stapten we op onze stalen rossen richting onbekende bestemming. Inmiddels was allang uitgelekt dat het Zeegse werd. Na ongeveer een kleine driekwartier, fietsten wij de heerlijkheid Zeegse binnen. Algauw kreeg een aantal ouders het idee dat we naar het Tulip hotel zouden gaan, maar helaas het werd "Onze trek".

De stalen rossen werden tegen de diverse bomen gezet en wij ploften gelijk in de diverse tuinstoelen. Daar onze bagage en de voltallige leiding nog niet waren gearriveerd, maakten wij van de gelegenheid gebruik om onze lunch maar te gaan nuttigen. Hans Maarten (Hati), die met ons was meegefietst, is nadat hij ons duidelijk had gemaakt wat wel en niet mocht op het kampterrein, koffie gaan zetten. De welpen gingen direct het terrein verkennen en hadden al gauw een vriendinnetje, Sarah genaamd. Hoewel de welpen goede ervaringen hebben met het vinden van vriendinnen (NPK '99), is dit vriendinnetje toch enigszins anders, het is namelijk de hond van de burens en is een fantastisch speelkameraadje voor de welpen.

Inmiddels arriveert ook de rest van de leiding en krijgen wij onze eerste scoutingles. Dirk-Jan (Sahi) begint "horde" te roepen. Als de ouders gezien hebben hoe de welpen hierop reageren, zullen ze dit thuis direct gaan toepassen om hun kroost binnen te krijgen.

Sahi begint de kampregels uit te leggen. Ik heb er slechts één onthouden. "Je mag niet over de tafel lopen". Daarna gaan we het krantenspel doen om de namen van elkaar te leren. Het is maar goed dat er een krant wordt gebruikt anders had nu menig ouder in het ziekenhuis gelegen.

De welpen gaan hierna met Sahi en Hati een speurtocht uitzetten voor de ouder(welpen). Verderop zien jullie het resultaat. Wij worden uitgenodigd voor onze tweede les. De tenten opzetten. Cindy (Akela) is onder de indruk van onze kunsten. Het gaat volgens haar nog sneller dan vorig jaar. Na gedane arbeid moeten we wel even weer een rustpauze inlassen. De welpen zijn toch nog niet terug van hun speurtocht uitzetten.

Wanneer de welpen weer terug zijn worden wij uitgenodigd voor onze derde les. Het pionieren. Sahi legt ons uit wat de bedoeling is. We worden in groepen verdeeld en de ouder(s)welpen en jongen(s)welpen gaan aan de slag. Ook hier hebben we weer ontzettend veel geleerd van de jongen(s)welpen en het resultaat was er dan ook naar. Daarna was het tijd om even de omgeving wat te verkennen. Sommige ouders konden het Tu-lip hotel niet uit hun hoofd zetten en bedachten dat we op het terras van dit hotel gingen zitten maar de waarheid was toch anders. We gingen naar de zandvlakte van Zeegse om aldaar blikspuit, het beruchte "beren" en tikkertje met een jongenwelp op de rug te gaan oefenen. Dit was in het mulle zand zeer vermoeiend.

Ondertussen werd op het kampfront een barbecue voorbereid door Akela en Marten (Bagheera). Als we uiteindelijk zichtbaar vermoeid weer terugkeren op "onze trek", is bijna alles in gereedheid gebracht voor de barbecue. Rutger (Rama) en Arjen (de oude Baloe) arriveren ondertussen ook nog. Na nog wat aanvullende dingetjes gedaan te hebben, kunnen we ons tegoed doen aan worstjes, frikadellen, salade, etc., etc.. Het wordt een en al gezelligheid rondom het kampvuur. Het begint inmiddels al aardig te schemeren en we worden, nadat de rommel is opgeruimd, uitgenodigd om een nachtspel te gaan doen.

Met zijn allen gaan we naar de hei en ons wordt uitgelegd wat we gaan doen. De ouders moeten dierengeluiden nadoen die ze opgedragen krijgen van Rama en Hati. De dierengeluiden welke wij deze nacht te horen krijgen zijn van een ongekende kwaliteit en niet van echt te onderscheiden. We wanen ons dan ook een beetje in de dierentuin van Emmen. De welpen worden in groepen verdeeld en zij moeten over de hei opzoek gaan naar de dieren die ze te horen krijgen. Ze zetten dan een kruis achter het dier dat zij gehoord hebben. Degene met de meeste dierengeluiden heeft dan uiteindelijk gewonnen. Tot nu toe lijkt het allemaal vrij simpel, maar we zitten in Zeegse en op de hei. Dus er lopen boemannen en zij gaan op jacht naar onze welpen. Als de welpen gepakt worden door de boemannen zijn ze alle kruisjes weer kwijt en kunnen ze weer opnieuw beginnen. Na een tijdje horen we een voor ons inmiddels bekende kreet, "horde". Het is Sahi. We keren weer terug naar ons kamp om daar onze droge dierengeluidenkeel wat te gaan bevochtigen.

De jongen(s)welpen gaan hun tent opzoeken na deze vermoeiende dag. De ouder(s)welpen praten, rond het kampvuur, nog even na over hun belevenissen van de afgelopen dag.

Na een korte nachtrust worden we, in tegenstelling met de vorige dag, geconfronteerd met veel bewolking. Het is nog droog en dus worden de tenten snel opgeruimd en ingepakt. Als we dan aan het ontbijt zitten krijgen we de eerste spatjes regen te voelen. Het blijft nog een tijdje droog en we gaan nog even apekooi doen op ons pionierswerk van de vorige dag.

Daarna gaan we, het regent inmiddels, de uitgezette speurtocht van de welpen even tot een goed eind brengen. Een deel van de speurtocht is hieronder weergegeven. Als we daarna, enigszins nat geregend, weer terugkeren op het kamp wordt er besloten de zaak op te ruimen en richting de Houtlaan te gaan fietsen. We komen hier om ongeveer drie uur, natgeregend, aan. Rest mij nog te vertellen dat het een zeer geslaagd kamp was en wederom welpenleiding, op naar het volgende vaso-kamp.

PS. Ik sta vaak, iedere zaterdagmorgen, voor onze jongste aan de zijlijn om naar zijn voetbalprestaties te kijken. Van de oudste zie ik verder niets behalve dan dat ik hem op de zaterdagmiddag om 14.00 uur naar de Houtlaan breng om hem vervolgens om 16.30 uur weer op te halen. Daarom vind ik het een ontzettend leuk initiatief dat er een vazo-kamp is georganiseerd. Misschien is dit ook een idee voor de rest van de club. Ik heb me laten vertellen dat dit de verkenners en rowans zijn.

het Gebouw

(door: Piet Huising)

Aan alle gebruikers van het JPG gebouw aan de Houtlaan,

In Mei had ik per e-mail een bericht gezonden aan de redactie van de Nieuwsbrief maar deze is denk ik niet overgekomen, vandaar dat ik het nog maar eens probeer.

Er is het dit jaar heel wat gebeurd met het gebouw. Er is een nieuwe aansluiting gemaakt van de Edon, de riolering is aangepast, de bestrating is aangepast, er is een nieuwe centrale verwarming geplaatst, een nieuwe badgeiser ge-plaatst, een douche aangelegd, het waslokaal verplaatst en waterleidingen aangepast, afvoer aangepast, urinoirs herplaatst, deuren aangepast en herplaatst, de vloeren geverfd, enzovoort.

Behalve die van de stamruimte dus die moeten z.s.m. aan het werk anders is de verf verdroogd!

Als je bovenstaande werkzaamheden omzet in materialen en uren dat is dit voor de stichting niet te betalen.

Een groot compliment voor allen die meegeholpen hebben al die verschillende werkzaamheden tot een goed einde te brengen!

Door deze inzet is het mogelijk het gebouw in goede staat te houden en hebben jullie voor de vereniging heel veel geld bespaard waardoor al deze dingen uitgevoerd konden worden.

Nogmaals hartelijk dank!

Nationale Jamboree 2000

met dank aan: Frank Huising)

Een stukje schrijven over de Nationale Jamboree. Nou dat is fijn, zelf weet ik er weinig vanaf net zoals vele lezers van deze uitgave denk ik. Dus maar even op zoek op het internet. En wat zie ik daar: een volledig artikel dat zo gepubliceerd kan worden.

Het kamp zal het thema hebben Jamboree Absolutely anders dus dat belooft wat. Waarschijnlijk is dit een goede mogelijkheid om een zomerkamp te besteden in Nederland met vele andere scouts uit Nederland en daar buiten. De prijs is dan wat hoger als een gewoon zomerkamp maar het geheel duurt ook wat langer als een gewoon kamp. Als Scout of Rowan (explorer) denk ik een fantastische mogelijkheid om samen met andere scouts uit Europa maar voornamelijk uit Nederland, een hele mooie zomer door te brengen en andere activiteiten te doen als op een normaal Zomerkamp.

Hieronder het stuk van internet.

'It's Jamboree-time' ...

Nederland begint stilletjesaan een traditie op te bouwen in grote Scouting evenementen. 1994: Europese Jamboree. Hoogtepunt 1995: Wereld Jamboree. 1997: NaWaKa. En 'last but not least': de succesnummers van de laatste jaren: HIT, Nationale Scoutingwedstrijden en Jota (NPK's, red.). In 2000 nadert er een nieuwe kans op succes: Nationale Jamboree 2000.

Niet te Missen! Scouts en Explorers (11-18 jaar) uit binnen- en buitenland kunnen dit evenement beleven. Samen met 9.999 anderen. Want we verwachten er tienduizend. Je kan je alleen met je groep of afdeling inschrijven: je blijft dus op het grote kampterrein in de buurt van je eigen groep. Je vertrouwde leiders/leidsters zijn ook van de partij.

Dronten is 'the place to be' Scouting heeft in Dronten historie geschreven. Wereld Jamboree. Op dezelfde plek, met hetzelfde enthousiasme, maar minder grootschalig wordt in de polder (naast het Walibi-Flevo terrein) een kampterrein ingericht. Dit kampterrein wordt verdeeld over 4 deelnemerssubkampen, 3 Scouts en 1 Explorerssubkamp en uiteraard nog een medewerkers-subkamp.

Met je eigen groep of afdeling word je ingedeeld midden tussen Scouts uit andere groepen, uit binnen en buitenland. We spreken Nederlands en Engels. Je kampeert in je eigen tenten. Je gebruikt je eigen kookmateriaal en je kookt in je eigen groep.

Scouting. Absolutely Anders! Doel Jamboree: ook jouw avontuur van ontmoeten!

Wat ga je doen? Het programma is toch effe anders dan van een gewoon zomerkamp. Je neemt deel aan activiteiten met andere Scouts en Explorers uit binnen- en buitenland. Je moet je dus een beetje internationaal instellen. En wat gaan we doen? Een Hike is een bekende uitdaging. Een trappersbaan zal je echt vermoeien. Muziekgroepen luisteren de lange, zwoele zomeravonden op. Maar ook wateractiviteiten staan op het programma. Ga je roeien, wrikken of zeilen? Uitzoeken hoe je in andere landen veel plezier maakt. Een groot marktplein biedt altijd sfeer en gezelligheid. Opening en Sluiting zijn spektakelstukken. Eigenlijk zijn tien dagen te kort. Maar jij hebt de kans 't mee te maken!

Smakelijk eten! Ga je eten bij Ierse Scouts, een eindje verderop? Of verwacht je gasten uit Italië? Het voedsel wordt aangeleverd: elke dag vers. Het eten brengt geen extra kosten met zich mee. Maar je kunt ook in de Scoutingsupermarkt terecht. Kun je van de maaltijd net weer iets speciaals maken.

Wanneer? Maandag 24 juli (diner) tot en met woensdag 2 augustus (lunch) 2000. Tien dagen Scoutingactiviteiten. Tien dagen Plezier. Tien dagen vele vrienden en vriendinnen. Tien dagen nieuwe avonturen. Tien dagen spanning. Tien dagen weinig slapen. Tien dagen muziek. Tien dagen gezelligheid. Tien dagen om nooit te vergeten.

Kosten! (Voor deelnemers van de JPG zullen er nog wat kosten bijkomen zoals vervoer en materiaal; red) FL 465,- (Euro 211) inclusief overnachtingen, voeding en activiteiten. Dus nog geen 50 gulden per dag. Door Air Miles te (laten) sparen kun je bovendien goedkoop een pakket van de ScoutShop kopen. Daarmee heb je een uniek Jamboree-T-shirt, badges, sweat-shirt, cap, verzamelbadge en de combidag bezoekaart Nationale Jamboree en Walibi Flevo voor een miserabel lage prijs. Let op de informatie in Flitz en iXiXeL.

Alleen de eerste 10.000... We gaan voor 10.000 deelnemers. Inschrijver 10.001 gaan we helaas teleurstellen. Verzeker je dus vast van een plek op de Jamboree. Want deze kans krijg je maar één keer als Scout of Explorer.

Wanneer start de inschrijving en ontvangen we alle informatie met de deelnemers voorwaarden?

In de eerste helft van september stuurt het secretariaat van de Nationale Jamboree aan de groepssecretaris van je groep in de zogenoemde "groepszending" alle informatie met het inschrijfformulier en de deelnemersvoorwaarden.

Dit inschrijfformulier moet ingevuld worden en uiterlijk 1 december 1999 weer aan het secretariaat gestuurd zijn.

prima Troeppraat

(door: Gijsbert Rispens)

In navolging van de welbekende AVD-expeditions (zie verder in dit blad) hebben de verkenners een wereldreis gemaakt, de reis begon op zaterdag 24 juli en een week waren we de wereld rond. Onderweg zijn we langs Kandersteg, Canada, Japan, Brazilië, Zuid-Afrika en Japan, waar we vele interessante personen zijn tegengekomen. Hier over volgt nog een stukje Nu iedereen weer een beetje bekomen is van de jet-lag zijn we weer volop begonnen dit seizoen. Er waren 8 verkenners die maar niet genoeg kregen van het vliegen en die zijn dus maar overgevlogen naar de rowans. Jongens heel veel plezier bij de rowans. Maar ja, er komt ook wel een iets aanvliegen in dit geval waren het welpen en we noemen ze: Jan, Yorick, Dennis, Roy, Mark, Emiel en Stefan. Ook in het leidingteam is wat veranderd, Marjolein en Pieter-Jan zijn gestopt met leiding geven, maar we hebben nu als nieuwe leiding er bij Alex Visser.

Het seizoen is zoals je hoort weer vol-op begonnen. En leuk dat het gaat worden, lekker veel Pio en KaKo, maar ook andere leuke spelen. De eerste grote activiteit van dit seizoen is natuurlijk het herfstkamp, dit wordt gehouden van 22 – 24 oktober. Kortom we hebben er zin in.

Met vriendelijke groeten!

Wist u dat:

- Verkenners pannenkoeken kunnen bakken op een waxinelichtje.
- Het kader 's nachts naar Grolloo is geweest maar er niets te doen was.
- Gijsbert bij terugkomst op hun spullen lag te pitten zodat zij er niet bij konden.
- De verkenners tijdens de hike bijna geen route goed gelopen hebben.
- Wij dit seizoen dus meer aan KaKo gaan doen.
- Dat Gerben's patrouille een keuken in thema had gebouwd:
- Hij was zo scheef als de toren van Pisa.
- Iedereen de kabelbaan die Cobus hebben gebouwd heel leuk vond.
- Jaap een uur in de boom heeft gehangen.
- Simon en Koen elkaar graag wekken.
- Simon na het wekken eerst heel hard wegloopt en er na 200 meter pas achterkomt dat Koen hem niet achterna zit.
- Tape goed is.

- Met name om vervelende verkenners aan een bank te tapen.
 - Niemand echt verdwaald is in het wiet-doolhof.
 - Terwijl niemand niet verdwaald is tijdens de hike.
-

AVD Expeditions

(door: Rutger Brood en Dirk-Jan Visser)

Bonjour, ca va? Vast wel. We hopen dat Marco en Peter weer veilig thuis zijn. Daar gaan we wel van uit en dus nemen wij de AVD Expeditions over.

Wij zijn Sahi (Dirk-Jan Visser) en Rama (Rutger Brood), allebei al enige jaren welpenleiding en enthousiast stamlid. Zo'n twee jaar geleden besloten wij dat het voor ons tijd werd om de wereld om ons heen te ontdekken en ons te houden aan de welpenwet. Nadat vele ideeën de revue hadden gepasseerd (zoals tabakplukken in Canada, grote vaart naar Australië, auto door Afrika, Trans-Siberische-Express naar Mongolië, etc.) besloten we te gaan liften naar India. Eerst campingwerk in Luxemburg, dan fruitplukken in Engeland, een baantje in Griekenland en dan door Turkije, Iran en Pakistan naar India.

“Waarom beginnen die lui hun verhaal dan in het Frans?”, vraagt u zich nu af. Nou dat zit zo: We zitten op dit moment in Port Napoleon bij Marseille in Zuid-Frankrijk. Hier hebben wij t/m oktober een thuishaven. Een haven inderdaad, want we werken nu op een 130 jaar oude Italiaanse schoener. De boot, genaamd “San Francesco” is vernoemd naar een beschermheilige van zeelieden. Vroeger was het een smokkelschip, nu niet meer. Het is een compleet houten zeilschip. Met, uiteraard, een nooit falende, immer trouwe, gore, ronkende, alle-lasten-met-zich-mee-torsen-de DAF-motor in de buik van het schip. Wanneer we naar dat beest luisteren denken we met veel weemoed terug aan ‘haar’. Ze zijn vast familie.

Onze dagelijkse bezigheden bestaan uit het installeren van de nodige moderne apparatuur (zoals radar, GPS en dieptemeter), het dichten van lekken in romp en dek (ja Atze, dakdekken), het verwijderen, repareren en opnieuw plaatsen van masten en het vele andere wat er op een schip moet gebeuren. Dan moet natuurlijk niet het nuttigen van vanille vla vergeten worden. Omdat wij als booteigenaren bij de hogere sociale klasse blijken te horen drinken we ook veel champagne. Onze eerste ‘aanvaring’ met een dergelijke sociale happening was de avondparty na afloop van de internationale botenshow in de haven van Cannes. Ons was verteld dat we hier een barbecue zouden genieten, dus aten we die dag niets. Echter, daar aangekomen bleken slakken en kaviaar op het menu te staan. Na vele verwoede pogingen om deze beestjes weg te spoelen met champagne die per fles meer kost dan wij per week verdienen besloten wij naar de aan de overkant gelegen McDonalds te gaan. De rest van de avond hebben we gevuld met nog meer champagne. Zoals u begrijpt hebben we nog wat integratieproblemen met deze jet-set. We zullen u later op de hoogte brengen van onze, nog te maken, vorderingen op dit gebied.

Hoe raakten we hier toch verzeild? Het begon allemaal op een mooie 2 augustus... We wensten ons ouderlijk huis vaarwel en vertrokken per trein naar Luxemburg. Aangekomen schrobten wij campingplee's, bakten wij patat, taptten en nuttigden wij vla. Het was tijdens een avondje vla-nuttigen dat de baas ons vertelde dat hij een schip had gekocht en dat hij twee matrozen zocht om de boot op te knappen. Deze twee matrozen zou ook een zeiltochtje te wachten staan. Wij monsterden aan en vertrokken richting Zuid-Frankrijk. De boot moet voor eind oktober klaar zijn

voor vertrek. De reis zal ons brengen naar Mallorca, Ibiza, Kaap de San Antonio!! (olè), Cartagena, Gibraltar, Tangier (Marokko), de Canarische eilanden, de Kaap-verdische eilanden om vervolgens kerst en oud en nieuw te vieren op Barbados (bij Zuid-Amerika). Daarna varen we nog een maandje door het Caribische gebied en in februari zijn we, na het aandoen van El Grande Roque, Bonaire en Curacao op Aruba.

Wat we dan gaan doen weten we nog niet, dat zien we dan wel.

Voor nu: "Schip Ahoy!"

mooi weer Stamgezwam

(door: El Martino di Mayo en PalinG)

En toen? Toen werd het nat, errug nat. Het kwikt daalt en dus weer tijd voor lange, maar bovenal, ouderwets gezellige brei-avonden bij het haardvuur (of aan de bar...) in het stamhol. U snapt het al; het seizoen is begonnen en we hebben er weer zin in! Eind augustus begon het al te kriebelen en werd het voor velen hoog tijd om weer eens bij te praten. Leuke aanleiding was de verwelkoming van 3 ex-leden van de commissie AVD-Expeditions. Peter & Marco terug van Australië en Martijn uit Berlijn. Om hun op een goede manier te verwelkomen werden ze thuis opgehaald door 'haar' hoogst persoonlijk. Tranen kregen vrij baan, Tempo deed goede zaken. Om nog even te checken of het nog wel echte kerels waren moesten ze via een heftige buikschuif door het raam van het stamhol naar binnen alwaar het, door hun niet vergeten, glaasje gele vla al stond te wachten. De heren genoten, Peter bijvoorbeeld van de frisse lucht uit het raam van ons partyhol. Conclusie: het is goed weer thuis te zijn, elkaar terug te zien en bij te kletsen al had ik de volgende dag wel een beetje een vreemde smaak in m'n mond! Hebt u me net ge....? Ach laat ook maar, u kent dat wel, jongens onder elkaar.

Een gedeelte van ons zag elkaar al snel weer terug, op 10 en 11 september stonden wij weer paraat voor het tweejaarlijkse Open NK Atletiek (voor gehandicapten) te Emmen. Het NK is voor ons, naar onze scouting maatstaven, altijd weer een luxe kamp. Het onderdak, ons natje en droogje worden goed geregeld: oftewel huisje, boompje, feestje. En wie een beetje creatief met McGuyver-knife is, weet zo'n 'eenvoudige' bungalow in een mum om te toveren tot een leefbare hut. Ook bank en schilderij moesten er aan geloven, een openlucht huiskamer was snel gefixed. Tot groot plezier van de dames volgde 's avonds enig luchtig tv vermaak. Met de gezelligheid van de avond tevoren hadden we de volgende morgen in de lunchpakketfabriek nog even contact met de buurtkindertjes. De rest van de dag vermaakten we ons met sporters die stuk voor stuk wel iets mankeerden. Soms was 't even zoeken maar uiteindelijk bleek wel dat eigenlijk niemand in orde was.

Alsof het nooit ophoudt hebben ook al weer twee weekendjes Scout-In beleefd. Eerst tentjes bouwen en een week later deelname aan het spektakel. We hadden hardstikke verantwoordelijk werk, want moesten 's avonds zorgen voor gesmeerde kelen van de bezoekers van de Rock-tent. We namen het hoog op en hadden aan het begin van de nacht een hoop op. Tijd voor sensatie, tijd om het terrein te verkennen. Lopen duurt lang, rijden gaat sneller. Eenmaal terug, de wagens maar even in de garage geparkeerd. En na enig muzikaal (ver)toon op de didgeridoo lag de slaapzak lekker.

Enfin, komende tijd staat eerst het beginweekend weer op 't program. Dan gaan we eens even testen (Onder het motto: "Wie wil een watje of koele, krachtige kerels?") uit welk hout de ex-rowans

gesneden zijn. Eén ding is zeker, voorlopig kunnen rustig nog eens een kopje koffie of thee inschenken om te mijmeren over toen... met haar...

Ps. "Proef eens een Ant(h)oon!"

Geef de pen eens door...

(door: Martijn van Dijken)

Tsja, eigenlijk was de pen niet aan mij maar aan Willem doorgegeven, maar aangezien wij (= de redactie; red.) zijn stukje missen heb ik maar besloten mijzelf de pen voor deze Nieuwsbrief toe te eigenen (HA!).

Vierentwintig jaar geleden werd ik geboren in de Rijnstraat te Assen. Na 7 jaar lang druk bezig geweest te zijn met zindelijk worden, met mes en vork leren eten, tanden leren te poetsen, het alfabet te leren en het daarbij behorende schrijven en spreken wilde ik mijn vrije zaterdagen wel eens wat doelgerichter gaan invullen. Ik kwam voor de keuze voetbal of padvinderij te staan. U snapt het al, het werd de padvinderij. Tijdens mijn eerste opkomst stond 'overvliegen' op het programma, iets wat ik toen niet begreep maar wat mij nu, na zelf van de welpen naar de verkenners en van de verkenners naar de rowans en uiteindelijk naar de stam overgevlogen te zijn, volledig duidelijk is. En, gelukkig, tot op de dag van vandaag heb ik geen moment spijt gehad van mijn keuze. Het enige nadeel is misschien dat ik dan nu ook echt geen snars verstand heb van voetbal...

Een actieve functie vervul ik op dit moment niet binnen de groep maar sinds enige weken ben ik slapend-lid af bij de Anthonie van Diemenstam en hoop ik daar weer 2-wekelijks over de vloer te komen. In het kader van mijn opleiding aan de Hogere Hotelschool te Leeuwarden was ik een jaartje in het Berlijnse waar ik kennis kon maken met de dagelijkse gang van zaken in een vier-sterren hotel. Erg leerzame en leuke tijd gehad en gelukkig mijn vakanties zo kunnen plannen dat ik het nieuwjaarsdiner van de AVD en het NPK niet hoefde te missen. Eind juli terug gekomen in Nederland en sinds begin augustus woonachtig in Groningen waar ik mijn tijd aan mijn afstudeerscriptie en aan een grondige keuring van de Groningse horeca (in samenwerking met PalinG) besteed heb. De 14e oktober studeer ik af en dan....? Als u nog een vacature weet, bel gerust! Eerst in ieder geval es' lekker relaxen (?) met de AVD tijdens het beginweekend half oktober.

Goed, hopende u niet te veel verveeld te hebben met dit 'onverwachte' stukje, geef ik namens Dirk-Jan, De pen door aan Willem die bij de meeste leden beter bekend staat als Chil.

Groetjes, Martijn